

antidote

Indian remedies to global issues

(SOLUTIONS TO CONTEMPORARY GLOBAL ISSUES - INDIAN CULTURE AND APPROACH)

etc.,
terrorism,
commerce
trade and
art related
issues,
language and
cultural
issues,
environmental
issues,
gender bias,
racism,
issues,
politically related
issues,
related
health
and physical
issues,
education
social
issues,
Economic

Editor

PRINCIPAL

Shri Somnath Education Society

**SMT. C.P. CHOKSI ARTS & SHREE P.L. CHOKSI
COMMERCE COLLEGE, VERAVAL**

ANTIDOTE INDIAN REMEDIES TO GLOBAL ISSUES
(SOLUTIONS TO CONTEMPORARY GLOBAL ISSUES - INDIAN CULTURE
AND APPROACH)

© Editor - Prin. Dr. R. P. Mehta

© Co-editors - Dr. A. M. Chocha
- Dr. S. J. Vaghela
- Dr. N. R. Suba

(પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં રજૂ કરેલી દરેક બાબતોની જવાબદારી જે તે લેખનકર્તાની છે.)

પ્રાપ્તિ સ્થાન :

Shri Somnath Education Society
Smt. C. P. Choksi Arts and Shree P. L. Choksi Commerce College,
Veraval.

ISBN No. 978-93-86103-79-6

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૨૦૧૭

કિંમત : ₹ ૩૫૦/—

Editor

PRINCIPAL

Smt. C. P. Choksi Arts and
Shree P. L. Choksi Commerce College.
Veraval.

Printer & Publisher

Kamlesh Prakashan Mandir

G-52, Neo Square, P.N. Marg,

Near Income Tax Office,

Jamnagar - 361008.

Contact : 9879427072 / 9824163463

E-mail : kamleshprakashan@gmail.com

भागवद्-विष्णुपुराणयोः प्रलयनिरूपणम्

डॉ.महेन्द्रकुमार अं. दवे

एसोसियेट प्रोफेसर, साहित्यविभाग, श्रीसोमनाथसंस्कृतयुनिवर्सिटी, वेरावल

पुराणेषु पंचलक्षणेषु द्वितीयलक्षणमस्ति 'प्रतिसर्गः' । पुराणद्वारा प्रतिसर्गस्य स्थानेऽनेके पर्यायवाचीनः शब्दाः व्ययहताः सन्ति । यथा लय, प्रलयः, अन्तर्प्रलयः, प्रतिसञ्चरः, प्रतिसंक्रमः, प्रत्याहारः, प्रसञ्जमः, उपसंहतिः, अन्तराला, सम्प्लवः, आभूतसम्प्लवः, उदाप्लुतः, निरोधः, संस्था, एकार्वावावत्या, तत्त्वसतिसंयमश्च इति ।

पुराणलक्षणे सन्निविष्टत्वात् प्रायः सर्वेषु पुराणेषु (प्रतिसर्गस्य) प्रलयस्य वर्णनमस्त्येव किन्तु विशेषरूपेण ब्रह्मपुराणे (२३१-२३३), विष्णुपुराणे(६/३-४ अध्याययो) वायुपुराणे(१००/११८-२४३ श्लोकेषु) श्रीमद्भागवते (१२/४/४-८ श्लोकेषु), मार्कण्डेयपुराणस्योत्तरार्द्धे (४५/५-६ श्लोकेषु) गरुडपुराणे(२१५-१६ अध्याययोः) तथा ब्रह्माण्डपुराणस्योपसंहारपादे तृतीयेऽध्याये वर्णनं विद्यते ।

यथा वर्षाया आगमनेन पृथ्वी उपरि स्थितानि बीजानि बहुविधलता गुल्मतृणादिरूपेण स्वयं प्रादुर्भवन्ति । तथैव सृष्टेः अनन्तरं जगतः प्रलयावस्थाऽपि समागच्छति । तथा च वर्तमानायाः सृष्टेः कदा प्रलयो भविष्यतीति प्रश्नस्योत्तरं पुराणेषु महत्या वैज्ञानिकपद्धत्या प्रदत्तमस्ति ।

प्रलयभेदाः-

पुराणानुसारं प्रलयस्य चत्वारो भेदा भवन्ति (१) नैमित्तिकप्रलयः (२) प्राकृतिकप्रलयः (३) नित्यप्रलयः (४) आत्यन्तिकप्रलयश्च यथा भागवते कथितमस्ति यत्-

नित्योनैमित्तिकश्चैव तथा प्राकृतिको लयः ।

आत्यन्तिकश्च कथितः कालस्य गतिरीदृशी ॥१

विष्णुपुराणेऽपि कथितमस्ति यत् -

नित्य नैमित्तिकश्चैव प्राकृतोऽत्यन्तिकस्तथा ।

नित्यश्च सर्वभूतानां प्रलयोऽयं चतुर्विधः ॥२

(१) नैमित्तिकः प्रलयः-

नैमित्तिकप्रलयो ब्रह्मणो दिवसावसानकाल पर्यन्तमेव भवति । अयमेव ब्रह्मणो रात्रिरभिधीयते, यत्र चतुर्दश भववो भवन्ति । यथा-

सकल्पी यत्र मनवश्चतुर्दश विज्ञायते ।

तदन्ते प्रलयस्तावान् ब्राह्मी रात्रिरुदाहता ॥३

तत्र निद्रालुर्ब्रह्मा समस्तं विश्वं स्वोदरे संहृत्य स्वकारणस्वरूपे शेषशायिनि नारायणो लीनः शेषशय्यायां शेते ।

एष नैमित्तिकः प्रोक्तः प्रलयो यत्र विश्वसृक् ।

शेतेऽनन्तासनो विश्वमात्मनासृत्कृत्य चात्मम् ॥४

विष्णुपुराणेऽपि कथितमस्ति यत्-

एष नैमित्तको नाम मैत्रेय ! प्रतिसञ्चरः ।
निमित्तं तत्र यच्छेते ब्रह्मरूपधरो हरिः ॥5

आंशिकपूर्णश्च द्विविधो नैमित्तिकः प्रलयोऽस्तः । तत्र एकस्मिन् मन्वन्तरे समासे
भगवदिच्छया मन्वन्तर मध्ये वा आंशिक प्रलयो भवति । किन्तु ब्राह्मणो दिनावसाने तद्रात्रो
पूर्ण प्रलये समस्तायां पृथिव्यां जलमग्नयाम् उपरितना भूर्भुवः स्वरिति त्रयो लोका
विच्छिन्ना भवन्ति । तेभ्य ऊर्ध्वस्थाश्चत्वारो महर्जन तपःसत्यलोकाः स्वस्थाने तथैव तिष्ठन्ति
।महर्लोक निर्वासिनो महर्षयः सिद्धाश्च तापसन्तसाः सन्तः ऊपरि जनादि लोकेषु गत्वा
ध्यानपरायणास्तिष्ठन्ति ।

(२) प्राकृतिकः प्रलयः-

ब्रह्मणो द्विपरार्द्धस्यायुषः समाप्तो सप्त प्रकृतयः (महतत्त्वम्, अहङ्कारः, पञ्चतन्मात्राश्च)
स्वकारणे अव्यक्ते प्रकृतौ संप्रलीयन्ते । अतोऽयं प्राकृतिकः प्रलयः कथ्यते । यथा-

द्विपरार्द्धं त्वतिक्रान्ते ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।

तदा प्राकृतयः सप्तः कल्प्यन्ते प्रलयाय वै ॥

एष प्राकृतिको राजन् ! प्रलयो यत्र लीयते ।

अण्डकोशस्तु संघातो विधात उपसादिते ॥6

प्राकृतिके प्रलये समुपस्थिते विश्वस्मिन् अतिभीषणस्य संहारस्य दृश्यमुपतिष्ठते । तत्र प्रथमं
शतवर्ष पर्यन्तं वृष्टेरभावादन्तस्यानुपलब्धौ निरन्ने ह्यन्योन्यं भक्ष्यमाणानां परस्पर
विलोकमानानाम् मृत्युग्रासभूतानां प्रजानाम् जीवनलीला समाप्तिमेति । उपरि देदीप्यमानैः
प्रचण्डमार्तण्डकिरणैः पातालस्य संकर्षणमुखोत्थितस्याग्नेरति तीव्र रया ज्वालया
स्थावरजङ्गमात्मकं समस्तं जगद् भस्मसात् जायते ।

महदाद्यं विशेषान्तं यदा संयाति संक्षयम् ।

प्राकृतः प्रतिसर्गोऽयं प्रोच्यते कालचिन्तकैः ॥

प्रयाति प्राकृते चैव ब्रह्माण्डं प्रकृतौ लयम् ॥7

विष्णुपुराणेऽपि कथयति यत् प्रकृतिः तत्प्रेरकः पुरुषश्चेत्युभौ निर्गुणे निष्क्रिये परमात्मनि
प्रतीयते - यथा-

प्रकृतिर्यामयाऽख्याता व्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणी ।

पुरुषश्चाप्युभावेतौ लीयते परमात्मनः ४

आद्यन्तशून्यः नित्यं परमात्मा सर्वेषाकारकं विद्यते । अतो न तस्य कश्चन लयो भवति,
परंतु प्रकृति-पुरुषयोः सत्त्वादयः शक्तयः कालप्रभावाद् विवशीभूताः क्षीणाः सत्यः स्वकारणे
परमात्मनि प्रविलीयन्ते एव । एवं प्राकृतप्रलयदशायां केवलं परमात्मतत्त्वम् स्थिरो भवति ।

(३) आत्यन्तिकः प्रलयः -

कल्पावसाने नैमित्तिकप्रलयः, ब्रह्मण आयुष्यः शेषे सम्पद्यते । किन्तु
आत्यन्तिकस्य प्रलयस्य कश्चन कालो निश्चितो नास्ति । आत्मानात्मविवेक द्वारा

अज्ञानापनयनपूर्वकं मायामये अहङ्कारबन्धने छिन्ने आत्मस्वरूपस्य साक्षात्कारे सति जानोदये जाते भवति आत्यन्तिकः प्रलयः । यथा भागवते कथितमस्ति यत् -
यदैवमेतेन विवेक-हेतिना मायामयाहङ्करणात्म-बन्धनम् ।
छित्त्वाऽच्युतात्मानुभवोऽवतिष्ठते तमाहुरात्यन्तिकमङ्ग ! संप्लवम् ॥9

(४) नित्यः प्रलयः-

सृष्टिः परिवर्तमानाऽस्ति । सर्वदा प्रलयस्य आविर्भावो भवति एव । यथा भागवतपुराणे कथितमस्ति यत् "नित्यदा सर्वभूतानां ब्रह्मादीनां परंतपः ।
उत्पत्तिप्रलयावेके सूक्ष्मजाः सम्प्रचक्ष्यते ॥10

अहर्निशं निद्रासमये यदा समस्तारजाने विलिना भवति । तदा कस्यापि विशेषस्य भावस्यानुभवो न भवति ।

ब्राह्मो नैमित्तिकस्तत्र शेतेऽयं जगतीपतिः ।

नित्यः सदैव भूतानां यो विनाशो दिवानिशम् ॥11

प्रलयविषये वैज्ञानिकाः ज्ञातुम् कदाचित् न शक्नुवन्ति परन्तु पौराणिकैः योगदृष्टिबलेन प्रलयः सम्यग् जायते । अतः एव ते तेषां निश्चितस्य समयस्य निर्देशं कुर्वन्ति ।

एषां विविधरूपाणां प्रलयानां चिन्तनेन विश्वस्य नानानामरूपाणामभावस्य ज्ञानं जायते , पुनर्भाव -अभावयोराश्रयस्य परमात्मनश्च सम्यगुपलब्धिर्भवितुमर्हति ।

वस्तुतः नित्यनिरञ्जनस्य परमेश्वरस्य दिनं , रात्रिः वर्षपरिमाणो भवितुम् न अर्हति । नाप्यायुष्यः क्षयः सम्भवति । विष्णुपुराणे कथितमस्ति यत् -

द्विपरार्द्धात्मिकः कालः कथितो यो मया तव ।

तदहस्तस्य मैत्रेयः विष्णोरीशस्य कथ्यते ॥

नैवाहस्तस्य न निशा नित्यस्य परमात्मनः

उपकारस्तथाप्येषः तस्येशस्य द्विजोच्यते ॥ 12

- 1 श्रीमद् भागवतपुराणे- १२-४-२.
- 2 विष्णुपुराणे- ६-३-२.
- 3 श्रीमद् भागवतपुराणे-१२-४-२.
- 4 श्रीमद् भागवतः-१२/४/२.
- 5 विष्णुपुराणे-६-४-७.
- 6 श्रीमद् भागवतपुराणे-१२-४-४६.
- 7 कूर्मपुराणम्-३.४५-८.
- 8 विष्णुपुराणम्-६-४-२९.
- 9 श्रीमद् भागवतपुराणम्-१२/४/३४.
- 10 श्रीमद् भागवतपुराणम्-१२/५/३५.
- 11 विष्णुपुराणम्-१/७/३९.४०
- 12 विष्णुपुराणम्-६/४/४९/९.

